

OBSAH.

Úvod str. I

- I. (Století X. a XI.) Vznik a vývoj církevní správy diecesní v západní Evropě 2—10. Nejstarší organisace farní v zemích českých a její úkol v české státní správě; soudy synodní 10—20. Panovník a církev; theokratism českých knížat; vlivy pohanské 21—32. Poměr české organisace církevní k organisaci politické; kořeny vzájemné shody 32—37.
 - II. (Století XII.) První známky nastávající změny církevního života českého: zánik velkofarostní organisace a vznik nových far; první ohlasy kanonického práva a biskupské snahy o reformu církevního života a církevní správy v jeho duchu str. 38—43. Vznik úřadů arcijáhenských a archidiakonátní organisace v Čechách a na Moravě; podstata nového úřadu 43—54. Církevní organisace archidiakonátní (a dekanátní) a její poměr k politické organisaci státní 54—59. Vlastní ráz nového farního zřízení: západoevropská ‚Eigenkirche‘ na české půdě; nové fary a církevní správa vůbec v jejím smyslu 60—68. Postavení vyšších ústavů duchovních ve státě; církev a stát 68—82.
 - III. (Konec stol. 12. a stol. 13.) Vznik reformní strany církevní v Čechách v 2. pol. 12. stol. a počátky opozice proti státnímu církevnictví. Boj o volby biskupů; účast českých panovníků při nich; investitura biskupů českých císaři; vítězství hlediska církevního ve volbách a poměru biskupství ke státu. Volby kapitolou (pád práva spolij a regalií) str. 83—104. — První konflikty o právní postavení vyšších církevních ústavů v Čechách a rozvoj boje o samostatnost církve vůbec i její vymanění z područí státu a laiků v počátcích stol. 13 (Biskup Ondřej). Vítězství práva patronátního a konečné vybudování církevní správy a ustálení poměrů mezi církví a státem str. 105 až 121.
Církevní desátek str. 121—140.
-